

Νέα από παντού

επιμέλεια: Καίτη Μποτοπούλου

Κοινωνική πολιτική στη Νορβηγία

Το νορβηγικό κράτος, με τη σωστή οργάνωση της κοινωνικής του πολιτικής, κατόρθωσε στον τομέα της εργαζόμενης μητέρας να προσφέρει ευνοϊκές προϋποθέσεις και να έχει έτσι τα καλύτερα αναμενόμενα αποτελέσματα: Οι γεννήσεις αυξήθηκαν με το δείκτη της γονιμότητας στο 1,4 με 8.270 νεογέννητα στο Όσλο, τα περισσότερα από κάθε άλλη χρονιά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η εργαζόμενη μητέρα έχει πολλές επιλογές για να λύσει τα πρακτικά καθημερινά προβλήματα σε σχέση με το μωρό της: Δυνατότητα διαβάσματος σε δημόσια βιβλιοθήκη, όπου υπάρχει ειδικός χώρος για τα μωρά, δυνατότητα θηλασμού στο μπαρ ή στον κινηματογράφο, όπου η ένταση του ήχου είναι μειωμένη για μην τρομάζουν τα μωρά, δωρεάν σεμινάρια παιδικού μασάζ κ.ά. Έχει ακόμα δικαίωμα γονικής άδειας σαράντα δύο εβδομάδων και το εκατό τοις εκατό των μηνιαίων αποδοχών ή ολόκληρου έτους και το ογδόντα τοις εκατό των αποδοχών. Ο νόμος προβλέπει και άδεια τεσσάρων εβδομάδων για τον πατέρα. Οι γονείς έχουν το δικαίωμα να μοιράσουν το χρόνο αποχής από τη δουλειά όπως εκείνοι επιθυμούν.

Έτσι λοιπόν η υπογεννητικότητα δεν είναι μόνο φαινόμενο της εποχής και δεν οφείλεται μόνο στην εργαζόμενη μητέρα: είναι θέμα οργάνωσης της πολιτείας και, βεβαίως, της επιλογής τρόπου ζωής.

Ισότητα στα ημερομίσθια

Στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, παρά τους νόμους για ίση μεταχείριση ανδρών - γυναικών, η ισότητα στις αποδοχές δεν έχει ακόμη επιτευχθεί.

Στη Γαλλία υπάρχει διαφορά αποδοχών 11% μεταξύ ανδρών και γυναικών με τα ίδια προσόντα στο επιστημονικό επίπεδο και 25% στο επίπεδο των ημερομισθίων.

Ο πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Jacques Chirac έδωσε προθεσμία πέντε ετών στις επιχειρήσεις για να πραγματοποιήσουν την πλήρη ισότητα αποδοχών.

40.000 γυναίκες στους δρόμους του Sao Paulo την Ημέρα της Γυναίκας

Στις 8 Μαρτίου, για να τιμήσουν την Ημέρα της Γυναίκας, σαράντα χιλιάδες γυναίκες έλαβαν μέρος στην Παγκόσμια Πορεία Γυναικών, παρουσιάζοντας έτσι την παγκόσμια Χάρτα των Γυναικών για την Ανθρωπότητα.

Έλαβαν μέρος, στη μεγάλη αυτή πορεία, γυναίκες από

πολλές περιοχές της Βραζιλίας, προβάλλοντας σημαντικά τους αιτήματα όπως τη συμμετοχή στην εργασία με ίση αμοιβή με τους άνδρες, την ανάγκη της ελευθερίας των εκτρώσεων, την προστασία του περιβάλλοντος, τη σωστή υγειονομική περίθαλψη κ.ά.

Οι Παλαιστίνιες γυναίκες και τα προβλήματά τους.

Η Διεθνής Αμνηστία σε έκθεσή της αναφέρεται στις Παλαιστίνιες γυναίκες και στα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Οι Παλαιστίνιες γυναίκες, αναφέρει η Διεθνής Αμνηστία, έχουν υποστεί το κύριο βάρος της κλιμάκωσης της σύγκρουσης και των δεκαετιών ισραηλινής κατοχής, η δε παλαιστινιακή κοινωνία τις μεταχειρίζεται ως άνισα μέλη της κοινωνίας. Οι αυστηροί περιορισμοί που έχουν οδηγήσει σε πρωτοφανή επίπεδα φτώχειας, ανεργίας, αναγκών υγείας και αποκλεισμούς περιοχών, έχουν προκαλέσει πολλαπλές έπιπλοκές στις γυναίκες που έχουν ανάγκη από ιατρική περίθαλψη και μερικές φορές οι ελλείψεις αυτές έχουν ως αποτέλεσμα το θάνατο. Γυναίκες έχουν αναγκαστεί να γεννήσουν σε φυλάκια ελέγχου, στο δρόμο, ενώ αρκετές έχασαν τα μωρά τους επειδή οι Ισραηλινοί στρατιώτες δεν τους επέτρεψαν να περάσουν από το φυλάκιο, για να πάνε στο νοσοκομείο.

Οι ιατρικές οργανώσεις ανησυχούν για το υψηλό ποσοστό εγκύων που υποφέρουν από αναιμία και για το χαμηλό ποσοστό επιβίωσης των γυναικών που υποφέρουν από καρκίνο του μαστού στα Κατεχόμενα Εδάφη.

Εξάλλου, οι αποκλεισμοί και οι περιορισμοί που έχει επιβάλλει το Ισραήλ έχουν και άλλες αρνητικές συνέπειες για τις Παλαιστίνιες, εμποδίζοντας την πρόσβασή τους στους χώρους εργασίας και στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και απομονώνοντάς τες από τις οικογένειές τους.

Η Διεθνής Αμνηστία κάνει έκκληση προς το Ισραήλ να θέσει τέρμα στο καθεστώς των αποκλεισμών και των περιορισμών που έχουν επιβληθεί στα Κατεχόμενα Εδάφη και να σταματήσει την καταστροφή παλαιστινιακών κατοικιών και περιουσιών.

Η βία κατά των γυναικών στην Αλγερία

Η Διεθνής Αμνηστία, με αναφορά της στα Ηνωμένα Έθνη, τονίζει την παθητικότητα της Αλγερινής κυβέρνησης και την έλλειψη πολιτικής βούλησης να προστατεύσει τις γυναίκες από τη βία. Τρία είναι τα καυτά θέματα που αφορούν τη γυναίκα στην Αλγερία, τονίζει στην αναφορά της η Διεθνής Αμνηστία:

Α) Η σεξουαλική κατάχρηση από τις στρατιωτικές δυνάμεις κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου.

Β) Η καταδίωξη των γυναικών για λόγους φυλετικούς.

Γ) Η οικογενειακή βία, η οποία λόγω των δυσμενών συνθηκών έχει γίνει παραδεκτή από την κοινωνία.

Επίσης, η Διεθνής Αμνηστία καταγγέλλει την αδιαφορία και την έλλειψη δικαστικής έρευνας για την ανεύρεση των ενόχων. Οι καταγγελίες των θυμάτων μπαίνουν τις περισσότερες φορές στο αρχείο.

Οι αλγερινές αρχές ανακοίνωσαν την πρόθεσή τους να προσλάβουν στην αστυνομία περισσότερες γυναίκες ώστε να βοηθηθούν αποτελεσματικότερα οι γυναίκες θύματα.

Αλλάζουν οι απάνθρωπες «παραδόσεις»

Στη Σενεγάλη, ο 82χρόνος σκηνοθέτης Sembene Ousmane, που θεωρείται ο πατέρας του αφρικανικού κινηματογράφου, κάνει «λαϊκή πολιτική» (όπως λέει) με τα κινηματογραφικά του έργα. Στο καινούργιο του φιλμ «Moolaade» που βραβεύτηκε πέρυσι στις Κάννες, αναφέρεται στο έθιμο της κλειτοριδοεκτομής, την οποία καταδικάζει απερίφραστα. Μάλιστα τον κύριο ρόλο στο έργο παίζει η ωραία αφρικανή ηθοποιός Fotoumata Coulibaly, γνωστή στο Μάλι για τη μάχη που δίνει κατά της κλειτοριδοεκτομής.

Το έργο προβάλλει την τραγωδία των νέων κοριτσιών με ευαίσθητο και συγκινητικό τρόπο. Ελπίζουμε ότι θα συμβάλει στην κατάργηση του απάνθρωπου εθίμου που αφορά εκατό εκατομμύρια γυναίκες σε όλον τον κόσμο.

Στρατολόγηση ανηλίκων

Στη Λιβερία, στη Σιέρα Λεόνε, στο Μπουρούντι, παιδιά, κορίτσια και αγόρια, από επτά έως δεκατεσσάρων ετών στρατολογούνται δια της βίας για να πολεμήσουν κοντά στις διάφορες ομάδες που αντιμάχονται η μία την άλλη.

Τα παιδιά υφίστανται πιέσεις ψυχολογικές, φυσικές και κοινωνικές και συχνά τα ανήλικα κορίτσια κακοποιούνται από τους στρατιώτες και είναι υποχρεωμένα να υπομείνουν τον «αναγκαστικό γάμο» ή μία ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη.

Όταν κάποια στιγμή ελευθερωθούν, δυσκολεύονται να επανενταχθούν στην οικογένεια και την κοινωνία διατηρούν δε τα φυσικά και ψυχικά τους τραύματα για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η Διεθνής Αμνηστία καταγγέλλει το γεγονός και καλεί τις ανθρωπιστικές οργανώσεις και τις οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα να καταδικάσουν με διάφορους τρόπους τις απάνθρωπες αυτές συμπεριφορές και να υποχρεώσουν τους εμπολέμους να ελευθερώσουν από στρατιωτικές υποχρεώσεις όλους τους ανήλικους, κορίτσια και αγόρια, που μόνο στη Λιβερία εκπροσωπούν το σαράντα τοις εκατό των μαχητών.

Δολοφονίες γυναικών στη Γουατεμάλα

Ποιος δολοφονεί γυναίκες στη Γουατεμάλα; Αυτή είναι η ερώτηση που δημοσίευσε το τοπικό περιοδικό «El Periódico», δημοσιεύοντας συγχρόνως τις φωτογραφίες 77 γυναικών από το σύνολο των 450 που δολοφονήθηκαν κατά το 2004. Από το 1999 έχουν δολοφονηθεί 1.400 γυναίκες όλων των ηλικιών, στη χώρα αυτή.

Η βία κατά των γυναικών είναι καθημερινό συμβάν στη

Γουατεμάλα, χώρα της Κεντρικής Αμερικής με 11.500.000 κατοίκους, όπου η φτώχεια, η κοινωνική κατάπτωση και η βία κυριαρχούν μετά από τριάντα έξι χρόνια εμφυλίου πολέμου (1960-1996).

Ποιος δολοφονεί τις γυναίκες; Συμμορίες νεαρών δολοφόνων από τις φτωχογειτονιές που συνεργάζονται και με σατανιστές; Συγγενείς; Ή η αστυνομία που θεωρεί ότι η ζωή της πόρνης ή της ναρκομανούς δεν έχει καμιά αξία; Κανείς δε δίνει στοιχεία, κανείς δεν αποκαλύπτει ονόματα από φόβο αντιποίνων ή, ακόμα, και επειδή νομίζει ότι είναι ανώφελο. Σε μερικά μικρά χωριά, συγγενείς νεαρών δολοφονημένων κοριτσιών αρνούνται να αποκαλύψουν τους δολοφόνους που γνωρίζουν και τους οποίους συναντάνε συχνά.

Αποτέλεσμα: Το 18% των δολοφόνων μένει ατιμώρητο. Στην πρωτεύουσα, Guatemala Ciudad, έχει οργανωθεί, από ανθρωπιστικές οργανώσεις, ένα κέντρο κακοποιημένων γυναικών όπου βρίσκουν καταφύγιο νεαρά κορίτσια, όπως μία δεκαεπτάχρονη που έφυγε από το σπίτι της επειδή την βίαζε ο πατέρας της.

Μετά τον εμφύλιο πόλεμο κυκλοφορούν στη Γουατεμάλα, 2.000.000 όπλα, όταν ο αριθμός των αστυνομικών είναι 20.000.

Μερικές τοπικές γυναικείες οργανώσεις προσπαθούν με δυσκολίες, να αντιδράσουν στην κατάσταση που επικρατεί στη χώρα τους. Θα χρειαστεί όμως πολύ θάρρος, πολύ χρόνο και πολλή βοήθεια από όλους εμάς για να καλυτερεύσει η κατάσταση που επικρατεί στη βασανισμένη αυτή χώρα.

Τούρκοι σκότωσαν την αδελφή τους στο Βερολίνο γιατί έβγαλε τη μαντίλα

Θεώρησαν ανήθικο το «δυτικότερο» στυλ ζωής της.

Δολοφονήθηκε από τους τρεις αδελφούς της γιατί έκριναν υπέρ το δέον «δυτικότερα» την εμφάνισή της και το στυλ ζωής της, γιατί δεν φορούσε την ισλαμική μαντίλα και αντέδρασε στο γάμο που συμφωνήθηκε για εκείνη χωρίς εκείνη.

Το έγκλημα δεν σημειώθηκε σε κάποια μουσουλμανική χώρα, αλλά στο Βερολίνο.

Η Γερμανία έχει συγκλονιστεί από την τραγική ιστορία της 23χρονης Χατούν Σουρούκου από την Τουρκία, μητέρας ενός 6χρονου αγοριού. Βρέθηκε νεκρή στο δρόμο την περασμένη εβδομάδα. Η κατηγορία της δολοφονίας της πέφτει βαριά στους ώμους των αδελφών της. Για την οικογένειά της η Χατούν υπήρξε άπιστη και ανήθικη.

Γεννημένη στο Βερολίνο στα 15 της εσάλη στην Τουρκία για να παντρευτεί έναν άνδρα που δεν ήξερε. Του χάρισε ένα γιο και λίγο μετά έκανε την επανάστασή της.

Πήρε διαζύγιο, επέστρεψε στη γερμανική πρωτεύουσα και έμεινε μόνη της με το μικρό Χαν.

Για την οικογένεια «σπίλωνε» το όνομα, την τιμή της. Το «πρόβλημα» λύθηκε με τη δολοφονία της Χατούν.

Αστυνομική βαναυσότητα εναντίον ειρηνικών διαδηλωτών στην Τουρκία

Η Διεθνής Αμνηστία εκφράζει εντονότατη ανησυχία για τη δυσανάλογη χρήση βίας από αστυνομικούς εναντίον ατόμων που είχαν συγκεντρωθεί ειρηνικά στην Κωνσταντινούπολη στις 6 Μαρτίου 2005 για να εορτάσουν την επε-

χόμενη Ημέρα της Γυναίκας. Η αστυνομία χρησιμοποίησε κλομπς και χημικά αέρια για να διαλύσει περίπου 500 ανθρώπους που είχαν συγκεντρωθεί στις συνοικίες Σαράκχανε και Μπεγιαζίτ της Ισταμπούλ, με αποτέλεσμα να τεθούν υπό κράτηση 63 άτομα και τουλάχιστον τρεις άνθρωποι να μεταφερθούν σε νοσοκομείο.

Η αστυνομία, σύμφωνα με αναφορές, επενέβη με το σκεπτικό ότι η διαδήλωση δεν ήταν εξουσιοδοτημένη. Αν και οι εικόνες της κακομεταχείρισης γνώρισαν εκτεταμένη δημοσιότητα διεθνώς, λόγω της παρουσίας της Υπουργικής Τρόικα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Άγκυρα, στις τουρκικές τηλεοράσεις εμφανίζονται τακτικά σκηνές αυτού του είδους, όπου η αστυνομία μοιάζει να βάζει ιδιαιτέρως στο στόχαστρο για βάνουση μεταχείριση διαδηλωτές από αντιπολιτευόμενες οργανώσεις.

Η κυβέρνηση πρόβη σε πολυάριθμες τροποποιήσεις του Νόμου περί Συναθροίσεων και Διαδηλώσεων σε μια προσπάθεια αντιμετώπισης των ανησυχιών που αφορούν

την αστυνόμευση των διαδηλώσεων. Όμως είναι σπανιότατες οι περιπτώσεις που οι ισχυρισμοί για κακομεταχείριση κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων οδήγησαν σε ποινική δίωξη μελών των σωμάτων ασφαλείας, ενώ οι κυρώσεις υπήρξαν συχνά περιορισμένες. Από την άλλη πλευρά, όσοι καταγγέλλουν κακομεταχείριση συχνά διώκονται ποινικά οι ίδιοι για αντίσταση κατά δημόσιων λειτουργών ή για παραβίαση του Νόμου 2911 περί Συναθροίσεων και Διαδηλώσεων.

Η Διεθνής Αμνηστία χαιρετίζει την είδηση ότι η κυβέρνηση κίνησε έρευνα για το περιστατικό, καλεί όμως τις αρχές να δημοσιεύσουν τα πλήρη πορίσματα της έρευνας, να διασφαλίσουν ότι οι δράστες παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα οδηγηθούν στη δικαιοσύνη και να λάβουν και άλλα επείγοντα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι οι αστυνομικοί θα συμμορφώνονται με τα διεθνή θεσμικά κείμενα για το δικαίωμα του συναθροίζεσθαι και για τη χρήση βίας.

Γυναίκες στον κόσμο

Γυναίκα Πρόεδρος στο Μ.Ι.Τ των Η.Π.Α

Η Σούζαν Χοκφιλντ είναι η πρώτη γυναίκα Πρόεδρος του Τεχνικού Ινστιτούτου Μασαχουσέτης, του περίφημου Μ.Ι.Τ.

Η 53χρονη Δρ Χόκφιλντ, φημισμένη ερευνήτρια νευρολόγος, είναι η πρώτη επιστήμων που προέρχεται από τις λεγόμενες επιστήμες της ζωής και αναλαμβάνει την ηγεσία αυτής της Σχολής Μηχανικής, που παραδοσιακά κυριαρχείται από άνδρες προερχόμενους από τις Ανθρωπιστικές Επιστήμες. Η θέση της προσείλκυσε την προσοχή λόγω του φύλου της.

Ο Πάρι Σάμερς, πρόεδρος του γειτονικού Χάρβαρντ, πυροδότησε εθνική συζήτηση αμφισβητώντας τις έμφυτες ικανότητες των γυναικών στα Μαθηματικά και στις Επιστήμες.

Η νέα Πρόεδρος, από κοινού με τους προέδρους του Στάνφορντ και Πρίνστον, δημοσίευσε, το Φεβρουάριο, μια απάντηση, τονίζοντας ότι είναι εικασίες πως οι έμφυτες διαφορές μπορεί ν' αποτελούν σημαντική αιτία για τη μειωμένη εκπροσώπηση των γυναικών στις Επιστήμες και τη Μηχανική.

Η Δρ Χόκφιλντ έχει ήπιο χαρακτήρα και συνεργάζεται αρμονικά με όλο το προσωπικό του Πανεπιστημίου αλλά και με τους φοιτητές· έχει δε δεσμευτεί ν' αυξήσει την αναλογία όχι μόνο έναντι των γυναικών αλλά και έναντι των μειονοτήτων σε όλα τα επίπεδα.

Εξ άλλου, με αφορμή τη συζήτηση γύρω από το θέμα των ικανοτήτων των γυναικών στις ηγετικές θέσεις, ο Δρ Ρόμπερτ Τέιλορ, που διδάσκει σε πανεπιστήμια της Ευρώπης, της Αμερικής και της Ασίας και θεωρείται αυθεντία σε θέματα ηγεσίας, τονίζει ότι είναι αναμφισβήτητο πως οι γυναίκες έχουν τις ικανότητες να κατέχουν ηγετικές θέσεις, αλλά συχνά δεν έχουν τις ευκαιρίες.

Υπάρχουν ακόμη άνθρωποι, λέει ο καθηγητής, που πιστεύουν ότι η ηγεσία είναι ζήτημα που πρέπει να

αφορά μόνο τους άνδρες. Δεν είναι όμως έτσι. Η ηγεσία είναι θέμα προσωπικότητας και δεν έχει σχέση με το φύλο.

Γυναικεία θεατρική γραφή

Ανάμεσα στα παραμελημένα κεφάλαια της νεοελληνικής γραμματείας είναι η γυναικεία θεατρική γραφή. Το νήμα αρχίζει να ξετυλίγεται από την πρώιμη φάση του, το πρώτο μισό του 18^{ου} αιώνα. Ο μελετητής και ερευνητής καθηγητής Βάλτερ Πούχνερ, με το πόνημά του για τις τρεις λόγιες Ελληνίδες των αρχών του 19^{ου} αιώνα που βίωσαν τις στιγμές της παλιγγενεσίας μας συγκινεί και συγχρόνως μας πληροφορεί για την πνευματική πορεία των τριών ξεχωριστών Ελληνίδων: της Μητιάς Σακελλαρίου, κόρης του λογίου ιερέα Χαρίσιου Μεγδάνη, της Ελισάβετ Μουτζάν – Μαρτινέγκου, της νεαρής Ζακύνθιας αρχόντισσας που αναζητούσε με πάθος τη γνώση και της πνευματώδους και προικισμένης γλωσσομαθούς Ευανθίας Καϊρη, νεότερης αδελφής του λογίου Θεόφιλου Καϊρη.

Ο καθηγητή Πούχνερ τονίζει τη συμπληρωματικότητα που χαρακτηρίζει το γεωγραφικό στίγμα των τριών αυτών γυναικών. Κοζάνη, Ζάκυνθος, Άνδρος και Ερμούπολη Σύρου, και αναφέρεται στα έργα τους τα οποία εξετάζει μέσα από τη διαφορετικότητά τους σε σχέση με την πνευματική πορεία των τριών αυτών ξεχωριστών Ελληνίδων.

Βραβεία σε γυναίκες

Κάθε χρόνο η Ουνέσκο και η L' Oreal βραβεύουν πέντε γυναίκες που διακρίνονται στον παραδοσιακά ανδροκρατούμενο χώρο της επιστημονικής έρευνας, μία από κάθε ήπειρο.

Οι πέντε κορυφαίες επιστήμονες, παίρνουν το ποσό των 100.000 δολαρίων, ενώ άλλες 15 γυναίκες κερδίζουν, η κάθε μια, υποτροφίες 20.000 δολαρίων για να συνεχίσουν την έρευνά τους.

Παρουσιάζουμε εδώ δύο βραβευθείσες. Τη Γαλλίδα Ντομνίκ Λανζβέν, που εκπροσώπησε την Ευρώπη, και την Τυνησία Ζάχρα Μπεν Λακντάρ, που εκπροσώπησε την Αφρική.

Η Ντομνίκ Λανζβέν είναι Διευθύντρια Ερευνών στο Εθνικό Κέντρο Επιστημόνων Ερευνών της Γαλλίας (S.N.R.S) και καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Paris – Sud. Το αντικείμενο της πολυετούς έρευνάς της έχει πρακτική εφαρμογή στα απορρυπαντικά, στα γαλακτώματα και στα αφρώδη προϊόντα. Η Ντομνίκ Λανζβέν δηλώνει ότι εργάζεται με αγάπη για την έρευνα που είναι ένας καθημερινός αγώνας με νίκες και ήττες και ότι θεωρεί τις γυναίκες απόλυτα ικανές και αποτελεσματικές στον τομέα της έρευνας.

Η Ζάχρα Μπεν Λακντάρ είναι καθηγήτρια φυσικής στο Πανεπιστήμιο Ελ Μανάρ της Τύνιδας. Ασχολείται με την έρευνα στην υπέρυθη φασματοσκοπία και τις εφαρμογές της στην ανίχνευση της ρύπανσης και στην Ιατρική. Στην πατρίδα της οι γυναίκες δεν έχουν να αντιμετωπίσουν μόνο τις προκαταλήψεις αλλά και την έλλειψη μέσων και εξοπλισμού στην έρευνα. Στην Τυνησία νιώθει ότι η εργασία σου συμβάλλει ουσιαστικά στην πρόοδο της ίδιας σου της χώρας λέει η βραβευμένη Τυνησία καθηγήτρια και ερευνήτρια.

Αγνή Βλαβιανού – Αρβανίτη

Η Δρ Αγνή Βλαβιανού – Αρβανίτη ίδρυσε το 1985 στην Αθήνα τη Διεθνή Οργάνωση Βιοπολιτικής με στόχο τη διεθνή συνεργασία και εκπαίδευση για το περιβάλλον. Η βιοπολιτική προβάλλει το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής ως αυθεντικό κέρδος για την κοινωνία, τονίζοντας ότι η κοινωνική ευθύνη είναι απαραίτητο στοιχείο του πολιτισμού και της οικονομικής ανάπτυξης.

Το πολυσχιδές έργο της Διεθνούς Οργάνωσης Βιοπολιτικής περιλαμβάνει συνέδρια, πολυάριθμες εκδό-

σεις και εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Η Οργάνωση συνεργάζεται με ακαδημαϊκούς, επιστήμονες, διπλωμάτες και άλλες προσωπικότητες από εκατόν εικοσιτέσσερις χώρες. Για τη δράση της και το όραμά της η κ. Αγνή Βλαβιανού – Αρβανίτη έχει προταθεί έξι φορές για το Nobel Ειρήνης. Το 2004 η Σουηδική Ακαδημία Επιστημών και το ίδρυμα Biofocus απένειμαν ομόφωνα το βραβείο Βιοpolicy στην Πρόεδρο και ιδρύτρια της Διεθνούς Οργάνωσης Βιο-πολιτικής, Δρ Αγνή Βλαβιανού – Αρβανίτη.

Dalal Salamch

Η Dalal Salamch προέρχεται από οικογένεια προσφύγων. Είναι σήμερα βουλευτής και αντιπρόεδρος της επιτροπής εξωτερικών υποθέσεων του Παλαιστινιακού Κοινοβουλίου.

Ξεκίνησε από τα φοιτητικά της χρόνια τη δράση της ως μέλους του φοιτητικού συμβουλίου που ήταν από πάντα ανδροκρατούμενο όργανο. Το 1996 εξελέγη βουλευτής με το κόμμα του Γιασέρ Αραφάτ (Hamas).

Σήμερα με την ιδιότητά της συμμετέχει στη σύνταξη των νόμων και βοηθάει το γυναικείο κίνημα να βρει το δρόμο του. Οι γυναίκες, λέει η Dalal Salamch, σηκώνουν μεγάλα βάρη στην οικογενειακή και κοινωνική ζωή: το πένθος, τη φτώχεια, τον άνεργο άντρα στο σπίτι, εργάζονται όλη την ημέρα και δεν έχουν ώρες ξεκούρασης και, ακόμα λιγότερο, αναψυχής. Τα κορίτσια αναγκάζονται να παντρεύονται από δεκαπέντε ετών για οικονομικούς λόγους αλλά και να εγκαταλείπουν το σχολείο, γιατί οι δρόμοι είναι επικίνδυνοι.

Η θαρραλέα αυτή γυναίκα που, αν και μουσουλμάνα είναι ακόμα ανύπαντρη στα τριάντα οχτώ της χρόνια σ'έναν τόπο που μόνο ο γάμος εξασφαλίζει στη γυναίκα αναγνώριση και αξιοπρέπεια, κατάφερε να επιβληθεί στο περιβάλλον της και στο κόμμα της με την προσωπικότητά της και τη βοήθεια της οικογένειας και των φίλων της.

Η Κιμ σύμβολο Ειρήνης

Το γυμνό κοριτσάκι με την καμένη πλάτη που έγινε αντιπολεμικό σύμβολο, προσφέρει τη συγγνώμη του για χάρη της ειρήνης. Η Κιμ των αγρίων βομβαρδισμών του Βιετνάμ είναι σήμερα μία αισιόδοξη νέα γυναίκα που ζει στον Καναδά με τον σύζυγό της και το μικρό γιο τους και αφιερώνει τη ζωή της στη συγγνώμη, τη συμφιλίωση και την ειρήνη.

Θύμα μιας βόμβας ναπάλμ, η Κιμ πέρασε τραγικές στιγμές και χάρις στη φροντίδα των γιατρών που πίστεψαν ότι θα κερδίσει τη μάχη της ζωής, έζησε για να μας δείξει τη δύναμη ψυχής του ανθρώπου που μέσα από τη δυστυχία κατορθώνει να στείλει στον κόσμο το αισιόδοξο μήνυμα την ανθρωπιάς.

Ελληνίδα στην ηγεσία των γυναικών ευρωπαϊκών επιχειρηματιών

Αντιπρόεδρος του Δικτύου Γυναικών Επιχειρηματιών του Ευρωπαϊκού Επιμελητηρίου (Eurochambres Women Network) εξελέγη η κ. Σοφία Οικονομάκου, πρόεδρος του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών και του αντίστοιχου ελληνικού δικτύου.

Στην Ελλάδα το Εθνικό Επιμελητηριακό Δίκτυο Ελληνίδων Γυναικών Επιχειρηματιών δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων και έχει στόχο να παίρνουν μέρος περισσότερες γυναίκες στη λήψη των αποφάσεων και την ισότιμη συμμετοχή τους στην επιχειρηματικότητα.

Ανάμεσα στα προβλήματα που πρέπει άμεσα να αντιμετωπισθούν, επισημαίνει η κ. Σοφία Οικονομάκου, περιλαμβάνονται και οι ακόλουθες διαπιστώσεις:

- Η γυναικεία ανεργία φθάνει στο 8,7% έναντι 6,9% των ανδρών.
- Μόνο μία στις πέντε γυναίκες επιχειρηματίες παίρνουν μέρος στα κέντρα λήψης αποφάσεων.
- Μια γυναίκα επιχειρηματίας έχει ενεργό ρόλο στην αγορά, έχοντας συμπληρώσει τα 30 – 35, έχει οικογένεια και μόνο η επιχειρηματική της ενασχόληση υπερβαίνει τις 60 ώρες την εβδομάδα.

Σημειώνεται ακόμη ότι η συμμετοχή των γυναικών στο σπίτι, σε οικογενειακές επιχειρήσεις, σε γεωργικές εργασίες ξεπερνάει το 37% (στο παραγόμενο προϊόν ή την παροχή υπηρεσιών) και δεν αξιολογείται ούτε αναδεικνύεται.

Φρίντα Κάλο

Δύο εκθέσεις στο Λονδίνο εξετάζουν τη ζωή και το έργο της σπουδαιότερης ζωγράφου του 20ου αιώνα με την προσωμυμία «la gran ocultadora» (η μεγάλη αποκρυφίστρια). Οι εκθέσεις περιλαμβάνουν την πλειονότητα των γνωστότερων έργων της.

Γεννημένη στο Μεξικό το 1910, η Φρίντα Κάλο γνώρισε το σωματικό πόνο από πολύ νωρίς. Λόγω της αναπηρίας της από πολιομυελίτιδα στα έξι της χρόνια, αντιμετώπισε με θάρρος τη σκληρότητα των άλλων παιδιών που τη φώναζαν ξυλοπόδαρη. Στα δεκαοχτώ της χρόνια, ένα δυστύχημα με λεωφορείο παρά λίγο να της στοιχίσει τη ζωή. Για μεγάλο χρονικό διάστημα έμεινε ακίνητη σε ειδικό κρεβάτι με αβάσταχτους πόνους. Η απίστευτη θέλησή της όμως τη βοήθησε να υπομείνει την δοκιμασία και να μπορέσει να περπατήσει μετά από τριάντα εγχειρήσεις. Μετά το ατύχημα ο αρραβωνιαστικός της την εγκατέλειψε, αλλά η ζωγράφος συνέχισε τη ζωή της με θάρρος. Η ζωγραφική ήταν ο λόγος που την κράτησε στη ζωή.

Όταν άρχισε να περπατάει και πάλι γνώρισε σε μια φιλική συγκέντρωση τον ζωγράφο Ντιέγκο Ριβέρα. Ο Ντιέγκο Ριβέρα γοητεύτηκε από τη Φρίντα και την απεικόνισε σε μια μεγάλη του τοιχογραφία. Ερωτεύτηκαν και παντρεύτηκαν το 1929. Ο Ριβέρα θαύμαζε τη δουλειά της Φρίντα Κάλο και την ενεθάρρυνε. Με τα χρόνια, και αφού η Φρίντα είχε γίνει διάσημη, η κατάσταση

της υγείας της χειροτέρευε, δεν μπορούσε να σηκωθεί από το κρεβάτι. Ο Ντιέγκο Ριβέρα, ο έρωτας της ζωής της, ήταν κοντά της μέχρι την τελευταία στιγμή. Η Φρίντα Κάλο πέθανε στις 13 Ιουλίου 1954 σε ηλικία σαράντα επτά ετών.

Σύμβολο αποφασιστικότητας και θέλησης, η σπουδαία αυτή γυναίκα και καλλιτέχνης ειρωνεύτηκε επανειλημμένα τη ζωή αλλά και το θάνατο «Ελπίζω να μην επιστρέψω ποτέ», έγραψε στην τελευταία σελίδα του ημερολογίου της.

Νίμα Ισμαήλ Ναουάμπ

Είναι η πρώτη ποιήτρια από τη Σαουδική Αραβία που το έργο της μεταφράζεται στη Δύση.

Τα θέματά της κινούνται γύρω από τη σύγκρουση μεταξύ της παγκοσμιοποίησης και της ύπαρξης παλαιών εθνικών παραδόσεων και των ζητημάτων που αφορούν την κοινωνία της χώρας της και κυρίως τη θέση των γυναικών «Ξεμυτώντας δειλά, βγαίνοντας στο φως της ημέρας, μια αχτίδα εκτυφλωτικής ελπίδας, τολμά τελικά να κάνει ένα βήμα», γράφει.

Καλή επιτυχία στην προσπάθειά σου Νίμα.

Σάρι Μπάλντοφ

Η Σάρι Μπάλντοφ είναι αντιπρόεδρος του ομίλου «Nokia» και γενική διευθύντρια της Nok Networks του τμήματος υποδομής της μεγαλύτερης εταιρείας κινητής τηλεφωνίας στον κόσμο. Την επέλεξαν το 2004 από τους Financial Times ως η γυναίκα με τη μεγαλύτερη επιρροή στον κόσμο της μπίζνες.

Η Σάρι Μπάλντοφ γεννήθηκε σε ένα χωριό της Φιλανδίας. Ο πατέρας της ήταν επιχειρηματίας, εκείνη ήθελε να γίνει γιατρός, αλλά, τελικά, σπούδασε οικονομικά. Από το 1989 άρχισε να εργάζεται στη Nokia, και έκτοτε η πορεία της ήταν ανοδική.

«Την επιτυχία δεν την αποκτάς μια φορά για να την έχεις για πάντα», λέει, πρέπει να την κερδίζεις κάθε μέρα. Επιπλέον, η επιτυχία δεν είναι ενός προσώπου, είναι μιας ομάδας. Έπειτα από εικοσιένα χρόνια εντατικής δουλειάς, η Σάρι Μπάλντοφ ανακοίνωσε ότι αποχωρεί για να δουλέψει σε άλλους τομείς και κυρίως για τον εαυτό της.

Antoinette Fouques

Η Antoinette Fouques είναι συγγραφέας και δημιουργός των εκδόσεων για γυναίκες. Μετά τα γεγονότα του Μαΐου του 1968 στη Γαλλία, η Antoinette Fouques αποφάσισε να ιδρύσει τον εκδοτικό οίκο για γυναίκες, που θα μπορούσαν έτσι να εκφραστούν ελεύθερα, δεδομένου ότι οι γυναίκες είχαν δυσκολίες να εκδώσουν τα έργα τους με φεμινιστικά και καθαρά γυναικεία θέματα. Εκτός των μυθιστορημάτων, δοκιμιών, θεατρικών έργων κ.ά. νέων συγγραφέων, οι Εκδόσεις Γυναικών περιλαμβάνουν έργα γνωστών γυναικών συγγραφέων όπως της Virginia Wolf, Anais Nin, Angela Davis κ.ά.

Στα έργα τους οι γυναίκες μιλάνε για την οικογενειακή βία, τη γυναικεία ομοφυλοφιλία, την εκπαίδευση των κορι-

τσιών κ.ά., θέματα που δεν παρουσιάζονταν τότε (γύρω στο 1970) από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Με αυτόν τον τρόπο η Antoinette Fouques και οι εκδόσεις συνέβαλλαν στην ψήφιση του νόμου ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών στη Γαλλία.

Τολμηρή μουσουλμάνα

Η Αμίνα Ουαντούντ ζει στις Η.Π.Α*. Την Παρασκευή 18/3/2005 ανέλαβε να κάνει χρέη ιμάμη σε ισλαμική θρησκευτική τελετή στο Μανχάταν. Για την πράξη της αυτή είναι σήμερα στόχος ενός φετβά (καταδικαστικής απόφασης) που εκδόθηκε στο

Ντουμπάι από τον Σεΐχ Γιουσέφ αλ - Καρασάουι, ηγέτη της μουσουλμανικής αδελφότητας. Ο Σεΐχ κατηγορεί την Ουαντούντ ότι παραβίασε τους ιερούς κανόνες του Κορανίου και ότι η πράξη της είναι αντίθετη προς την παράδοση.

Αντίθετα, ο Αχμέτ Νεσέφ, ιδρυτής της «Μουσουλμανικής αφύπνισης» και της «Προοδευτικής μουσουλμανικής ένωσης», επισημαίνει, υποστηρίζοντας την πράξη της Ουαντούντ, ότι έχει ανοίξει ένα βαθύ ρήγμα ανάμεσα στους αδιάλλακτους της Μέσης Ανατολής και τους πιο μετριοπαθείς μουσουλμάνους της Αμερικής και ότι οι μουσουλμάνοι σήμερα πρέπει να είναι πιο ανοιχτοί στις νέες ιδέες.

* Είναι καθηγήτρια της ιστορίας του Ισλάμ στο Πανεπιστήμιο Βιρτζίνια Κομονγουέλ της Ουάσιγκτον.

Ύπατος Αρμοστής για τους πρόσφυγες

Ο κ. Αντόνιο Γκουτέρες διορίστηκε Ύπατος Αρμοστής του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες.

Ο κ. Γκουτέρες, ο οποίος διατέλεσε πρωθυπουργός της Πορτογαλίας από το 1996 μέχρι το 2002, διαδέχτηκε τον τώως Ύπατο Αρμοστή, κ. Ρουντ Λούμπερς.

Η Ύπατη Αρμοστεία για τους Πρόσφυγες ιδρύθηκε το 1950 από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ και τα τελευταία 50

χρόνια έχει βοηθήσει περισσότερους από 50 εκατομμύρια ανθρώπους.

Το προσωπικό της Υ.Α. ανέρχεται σε 6.000 άτομα, σε 115 χώρες σε όλο τον κόσμο, πολλά από τα οποία βρίσκονται σε απομακρυσμένες και επικίνδυνες περιοχές.

Η Υ.Α., που έχει κερδίσει δύο φορές το Βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη.

«Κάτω τα χέρια από την Κατερίνα Μάτσα»

Δεκάδες συνδικαλιστικοί, κοινωνικοί και πολιτικοί φορείς εξέφρασαν την αγανάκτηση, διαμαρτυρία και συμπάρασταση τους στην κ. Κατερίνα Μάτσα και στη Μονάδα απεξάρτησης 18 ΑΝΩ, της οποίας είναι επιστημονικά υπεύθυνη.

Η κ. Κατερίνα Μάτσα, καταξιωμένη στο χώρο της απεξάρτησης από τα ναρκωτικά, γνωστή για την πολυετή συνεπή συνδικαλιστική και κοινωνική της δράση, αναφέρθηκε από τον κ. Μ. Τριανταφυλλόπουλο και την εκπομπή του στις 22 Μαΐου. Στην εν λόγω εκπομπή, που χαρακτηρίστικα ονομάζεται, Κίτρινος Τύπος, προβλήθηκε μία δήθεν αποκάλυψη για χρηματισμό της.

Αυτό όταν η κ. Μάτσα έχει αναλωθεί στους αγώνες ενάντια στη διαφθορά στο ιατρικό σώμα και στο γνωστό «φακελλάκι» και είναι πανθομολογούμενη η κοινωνική της προσφορά.

Σε τι αποσκοπεί αυτή η αναφορά; Κοινή υπήρξε η εκτίμηση όλων των φορέων ότι στο πρόσωπο της κ. Μάτσα βάλλεται η μονάδα 18 ΑΝΩ - που ανήκει στο ΕΣΥ - τη στιγμή που επιδιώκεται η παράδοση της αντιμετώπισης της

τοξικοεξάρτησης σε ανεξέλεγκτα κερδοσκοπικά κέντρα του ιδιωτικού τομέα. Ενοχλεί ακόμα η φιλοσοφία του 18 ΑΝΩ, που έχει ως στρατηγική τη θεραπεία και επανένταξη του χρήστη/στριας, μέσα από την ανάκτηση του εαυτού και την κοινωνική χειραφέτηση.

Εκ μέρους του Συνδέσμου παραβρέθηκαν στη συγκέντρωση αλληλεγγύης, που έχει προσλάβει μεγάλο εύρος, οι Αντιπρόεδροι του Δ.Σ κ. Έλια Κολοκυθά και η υπογράφουσα και δήλωσαν τη συμπάραστασή τους στην κ. Μάτσα.

Υπενθύμισαν, στην κατάμεστη αίθουσα της ΟΤΟΕ, ότι ο Σύνδεσμος, αναγνωρίζοντας την ανεκτίμητη κοινωνική προσφορά της κ. Μάτσα, την τίμησε πέρυσι στις 8 Μαρτίου με το «Βραβείο Γυναικείας Κοινωνικής Προσφοράς ΑΛΙΚΗ ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ» και διατηρεί πάντα την ίδια εκτίμηση στο πρόσωπο και το έργο της.

Οι κυρίες Κολοκυθά και Παναρέτου πήραν μέρος και στη διαμαρτυρία δεκάδων πολιτών που έγινε έξω από τον τηλεοπτικό σταθμό «ALTER».

Σούλα Παναρέτου